

Vypraveno
dne 22. 9. 2014

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 29. 9. 2014
podpis: [Podpis] 1. 10. 2014

MVCRP0115H9E

V Praze dne 19-09-2014
Č.j.: MV-94962-4/VS-2014

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0214r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal Vietnam, státní občan Vietnamu, trvale bytem (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 9.6.2014, č.j.: VS-2863/835.3/2-2000, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

I.

Na základě žádosti podané žadatelem prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje bylo dnem 23.4.2013 zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Jedná se o druhou žádost. První žádosti o udělení státního občanství nebylo vyhověno rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 8.12.2000.

Žadatel je státním občanem Vietnamu. Ze spisu vyplývá, že se žadatel zdržuje na území České republiky od roku 1986. Vyučil se v učebním oboru slévač v tehdejší státní podniku Škoda Plzeň. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 20.10.1999. Manželství uzavřel dne 9.12.1995 s státní občankou České republiky. Před uzavřením manželství se narodil dne syn státní občan České republiky.

28

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 27.6.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo, a to do 15.8.2013 a vyzvalo žadatele k předložení listin pro vydání meritorního rozhodnutí. Listiny v tomto usnesení výslovně specifikovalo. Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Upozornilo ho také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, o jejichž předložení tímto usnesením byl vyzván, nepředloží. Usnesení bylo žadateli zasláno na adresu povoleného trvalého pobytu. Provozovatelem poštovních služeb byla poštovní zásilka s tímto usnesením vrácena s poznámkou - nevyzvednuta v úložní době. Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 12.8.2013 opětovně správní řízení o žádosti do 20.9.2013 přerušilo a vyzvalo žadatele, aby v této lhůtě předložil požadované listiny, které v usnesení výslovně uvedlo. Žadatel dne 24.9.2013 Ministerstvu vnitra předložil některé z požadovaných listin s výjimkou potvrzení o době a průběhu zdravotního pojištění od povoleného trvalého pobytu na území České republiky, originálu vyúčtování zdravotního pojištění za dobu, kdy byl veden u Všeobecné zdravotní pojišťovny jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů (od povoleného trvalého pobytu na území České republiky) a prosté kopie dokladu o přerušení nebo ukončení živnosti. Ministerstvo vnitra správní řízení o žádosti usnesením ze dne 18.11.2013 opětovně přerušilo na dobu 21 dnů ode dne jeho doručení a žadatele v něm vyzvalo, aby tyto listiny Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě předložil. Žadatel tyto listiny zaslal Ministerstvu vnitra dne 19.12.2013.

Z předložených listin Ministerstvo vnitra zjistilo, že žadatel, jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů, nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“), řádně a včas. Vznikl mu tak nedoplatek na pojistném ke dni 5.11.2007 ve výši 15 462 Kč, a na penále 1 282 Kč, které uhradil dne 22.3.2009. Další nedoplatek na pojistném ke dni 11.1.2010 ve výši 1582 Kč uhradil dne 24.3.2010, když nedoplatek na penále ve výši 5 929 Kč uhradil dne 24.3.2010.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních

pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku stanovenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatelé vznikly nedoplatky na pojistném, jak je shora uvedeno.

Ministerstvo vnitra nespĺnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody zvláštního zřetele hodné pro její prominutí. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že na straně žadatele nebyly žádné objektivní ani subjektivní překážky, které by mu v plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění bránily. Žadatel tyto povinnosti neplnil opakovaně. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel žije v České republice dostatečně dlouho, a lze od něj oprávněně očekávat, že bude znát nejen svá práva, ale i povinnosti, které mu plynou z právního řádu České republiky jako cizinci, který zde trvale žije, a který navíc usiluje o nabytí jejího státního občanství.

V kontextu shora uvedených skutečností Ministerstvo vnitra nespĺnění dotčené podmínky neprominulo a žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí ze dne 9.6.2014, č.j.: VS-2863/835.3/2-2000, podal žadatel včasný rozklad. V rozkladu sdělil následující skutečnosti: na území České republiky pobývá více jak 15 let, podmínku délky trvání trvalého pobytu splňuje několikanásobně. Za celou dobu trvalého pobytu proti němu nebylo zahájeno trestní stíhání, nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin ani projednáván pro přestupek nebo jiný správní delikt. Ovládá český jazyk slovem a písmem, znalost jazyka země, o jejíž občanství žádá, považuje za projev úcty k české zemi a její kultuře. Znalost češtiny v několika případech využívala i Policie České republiky a on sám ji využívá i při tlumočení pro své krajany, vysvětluje jim české právní předpisy a zvyklosti, čímž přispívá k jejich integraci do české společnosti. Uvedl také, že zamítavé rozhodnutí je opřeno pouze o důvod spočívající v nespĺnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Je si vědom skutečnosti, že v určité době porušil předpisy na úseku veřejného zdravotního

pojištění tím, že neplatil řádně a včas dotčené pojistné. V období, kdy syn končil studium, byl on i manželka bez zaměstnání, rodina neměla dostatek finančních prostředků, aby mohl tuto povinnost splnit. Jako cizí státní příslušník velmi těžko v České republice získává zaměstnání. V zemích Evropské unie je stále považován za občana z třetích zemí, přestože na území České republiky, která je jejím členem, pobývá již desítky let. Uvedl také, že nemůže vykonávat povolání řidiče mezinárodní dopravy, neboť jako občan třetí země potřebuje pro vycestování udělení víza, a to i v těch případech, kdy to právní předpis občanům České republiky neukládá. Proto nemůže zajistit rodině přiměřenou podporu a finanční zajištění.

K nedoplatkům na pojistném uvedl, že jakmile se zlepšila finanční situace rodiny, dluh na pojistném uhradil. Na počátku roku 2013 obdržel od Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, statut rezidenta dlouhodobě žijícího na území Evropské unie. V průběhu tohoto řízení předložil doklady o bezdlužnosti a žádné výhrady tehdy nebyly. Žadatel také uvedl, že v doporučeních od státních orgánů i orgánů samosprávy je on a jeho rodina hodnocena velice kladně.

Žadatel požádal, aby při posuzování rozkladu bylo zvaženo následující: „Moje manželka i syn jsou českými státními občany, v zájmu zachování rodinné integrity bych i já rád požíval nejen práv a privilegií plynoucích ze státního občanství, ale i povinností plynoucích z udělení takového statutu. Nepřiznání českého státního občanství vytváří i další překážky v mém životě, zejména v oblasti volného pohybu osob, zboží a služeb v rámci Evropské unie.“

Požádal o prominutí nesplnění předmětné podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Plzeňského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších

předpisů). Z dokladů založených ve spise vyplývá, že žadatel, jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako osoba bez zdanitelných příjmů, nehradil pojistné řádně a včas. Vznikl mu tak nedoplatek na pojistném ke dni 5.11.2007 ve výši 15 462 Kč a na penále 1 282 Kč, které uhradil dne 22.3.2009. Další nedoplatek na pojistném ke dni 11.1.2010 ve výši 1582 Kč uhradil dne 24.3.2010, když nedoplatek na penále ve výši 5 929 Kč uhradil dne 24.3.2010.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel splňuje délku povoleného trvalého pobytu na území České republiky a v napadeném rozhodnutí je tato skutečnost konstatována rovněž. Splnění délky povoleného trvalého pobytu však není důvodem pro prominutí nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. V této souvislosti ministr vnitra dospěl k závěru, že se žadatel zdržuje na území České republiky již od roku 1986, což je dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice, která mu dala nepochybně víc, než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také beze zbytku plnit. V daném případě se jednalo o opakované porušení povinností vyplývajících z právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění. K důvodům, proč žadatel neplatil řádně a včas pojistné, tj., jak uvedl v rozkladu, že v období, kdy syn končil studium, byl on i manželka bez zaměstnání a rodina neměla dostatek finančních prostředků, aby mohl tuto povinnost splnit, lze konstatovat rozporuplnost s jeho písemným vyjádřením o zdroji příjmů rodiny doloženém ve spise. Žadatel v písemném vyjádření o zdroji příjmů rodiny uvedl, že společně s manželkou vlastní rodinný dům, 18 ha lesa, ze kterého těží dřevo, které užívají k topení a k prodeji, vlastní hospodářská zvířata a pronajímají pole. Otec žadatele, který žije ve Vietnamu, rodině občas poskytuje finanční prostředky.

Ministr vnitra konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti řádně a včas, platil veřejné dávky a jeho chování bylo transparentní a prosto všech pochybností. Ministr vnitra tak nenabyl jistoty, že ze strany žadatele by se takové jednání nemohlo opakovat, proto dospěl k závěru, že je třeba žadateli poskytnout určitý čas k tomu, aby prokázal, že do budoucna k neplnění zákonných povinností již nedojde, zvláště v situaci, pokud bude bez stálého zaměstnání a tudíž i bez vlastního příjmu, případně v situacích, kdy bude samoplátcem pojistného.

Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova „plní“, je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství má průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plnit své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona o státním občanství odkazuje. Jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13.3.2008, č.j. 5 As 51/2007-105: „Smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České

republiky porušoval právní předpisy (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.“

Ministr vnitra konstatuje, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7.6.2006).

Pokud se týká žadatelovy beztrestnosti, tato byla Ministerstvem vnitra konstatována v napadeném rozhodnutí v rámci hodnocení splnění podmínky podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství a Ministerstvo vnitra ji nezpochybnilo. Není však důvodem k tomu, aby případ žadatele byl posuzován podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, nýbrž je podmínkou nezbytnou k tomu, aby o udělení státního občanství mohlo být vůbec požádáno.

V případě žadatelova tvrzení, že nebyl projednáván pro přestupek nebo jiný správní delikt, ministr vnitra odkazuje na stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 12.4.2013. Ve stanovisku bylo Ministerstvu vnitra sděleno, že se žadatel dopustil přestupků podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (jednalo se o následující skutky: 5.9.2007 - § 103 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., nedostatečná ochrana dokladu před ztrátou, 4.1.2010 - § 157 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., nenahlášení nového cestovního dokladu v zákonem stanovené lhůtě a 3.8.2011 - § 156 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., nepředložení cestovního dokladu při kontrole). V napadeném rozhodnutí se tyto přestupky, jako důvod nevyhovění žádosti, nevyskytují. Ministr vnitra však v kontextu žadatelova tvrzení musel konstatovat, že přestupky žadatelem spáchány byly, tudíž předmětné tvrzení nelze hodnotit jako pravdivé.

Žadatelovu argumentaci, že znalost českého jazyka v několika případech využívala i Policie České republiky, nelze objektivně posoudit, neboť žadatel tuto skutečnost jednoznačně neprokázal. V rozkladu neuvedl jednotlivé případy, kdy tato skutečnost nastala. Ze stanoviska Policie České republiky, Správy Západočeského

kraje, oddělení cizinecké policie Plzeň - jih, ze dne 28.7.2000, jež je součástí spisu k první žádosti, lze pouze zjistit, že žadateli byl povolen trvalý pobyt až po **podmíněném zastavení trestního stíhání pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 a 2 trestního zákona**, spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona. Zkušební doba mu byla stanovena na dobu jednoho roku, ve které se žadatel podle usnesení soudu osvědčil. V tomto stanovisku, ani ve stanovisku Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru cizinecké policie, ze dne 12.4.2013, k jeho druhé žádosti, spolupráci s policií při zajišťování tlumočení nelze zjistit.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývají žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout. Ministr vnitra také neprominul splnění předmětné podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministr vnitra konstatoval, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

